

Dokument z posiedzenia

5.2.2014

B7-0145/2014 }
B7-0146/2014 }
B7-0147/2014 }
B7-0148/2014 }
B7-0153/2014 }
B7-0154/2014 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

PPE (B7-0145/2014)
ALDE (B7-0146/2014)
S&D (B7-0147/2014)
EFD (B7-0148/2014)
Verts/ALE (B7-0153/2014)
ECR (B7-0154/2014)

w sprawie sytuacji w Egipcie
(2014/2532(RSP))

Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, Marietta Giannakou, Davor Ivo Stier, Alf Svensson, Andrej Plenković, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ria Oomen-Ruijten, Peter Šťastný, Elena Băsescu, Monica Luisa Macovei, Marco Scurria, Salvatore Iacolino, Eduard Kukan, Salvador Sedó i Alabart, Roberta Angelilli, Andrzej Grzyb
w imieniu grupy PPE
Véronique De Keyser, Libor Rouček, Pino Arlacchi, Saïd El Khadraoui, Ana Gomes, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Maria Eleni Koppa, María Muñoz De Urquiza, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Joanna Senyszyn, Boris Zala

RC\1018243PL.doc

PE527.345v01-00 }
PE527.346v01-00 }
PE527.347v01-00 }
PE527.348v01-00 }
PE527.353v01-00 }
PE527.354v01-00 } RC1

w imieniu grupy S&D

**Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Sarah Ludford,
Kristiina Ojuland, Olle Schmidt, Louis Michel, Graham Watson, Marielle de
Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Ramon Tremosa i Balcells,
Johannes Cornelis van Baalen, Hannu Takkula, Alexander Graf Lambsdorff**

w imieniu grupy ALDE

Judith Sargentini, Raül Romeva i Rueda

w imieniu grupy Verts/ALE

**Charles Tannock, Peter van Dalen, Ruža Tomašić, Ryszard Antoni Legutko,
Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki, Adam Bielan**

w imieniu grupy ECR

Fiorello Provera, Jaroslav Paška, Slavi Binev, Mara Bizzotto

w imieniu grupy EFD

RC\1018243PL.doc

PE527.345v01-00 }
PE527.346v01-00 }
PE527.347v01-00 }
PE527.348v01-00 }
PE527.353v01-00 }
PE527.354v01-00 } RC1

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Egiptu (2014/2532(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Egiptu, a w szczególności rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie sytuacji w Egipcie¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa. Stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawozdań za rok 2012²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie odzyskiwania mienia przez kraje, w których zachodzą przemiany zapoczątkowane w czasie arabskiej wiosny³,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 24 stycznia 2014 r. w sprawie niedawnych brutalnych ataków w Egipcie, z dnia 19 stycznia 2014 r. w sprawie referendum konstytucyjnego w Egipcie, z dnia 11 stycznia 2014 r. w sprawie sytuacji w Egipcie przed referendum konstytucyjnym, z dnia 24 grudnia 2013 r. w sprawie zamachu bombowego za pomocą samochodu-pułapki w Al-Mansurze (Egipt) oraz z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie skazania działaczy politycznych w Egipcie;
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 8 lutego 2013 r. w sprawie arabskiej wiosny,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Egiptu z dnia 22 lipca i 21 sierpnia 2013 r.,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem z 2001 r., który wszedł w życie w 2004 r. i został umocniony planem działania z 2007 r., a także sprawozdanie Komisji z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie postępów w jego wdrażaniu,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Egipt,
- uwzględniając wydaną w Egipcie w dniu 8 lipca 2013 r. deklarację konstytucyjną, w której zaproponowano plan działania na rzecz zmiany konstytucji i przeprowadzenia nowych wyborów,
- uwzględniając konstytucję Egiptu opracowaną przez komisję konstytucyjną i przyjętą w referendum przeprowadzonym w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r.,

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0379.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0446.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0224.

- uwzględniając program wspierania dążeń do demokracji ogłoszony przez egipski rząd tymczasowy,
 - uwzględniając egipską ustawę 107 z dnia 24 listopada 2013 r. regulującą prawo do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i art. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 1 grudnia 2013 r. tymczasowy prezydent Adli Mansur zatwierdził nową konstytucję Egiptu uzgodnioną przez komisję konstytucyjną złożoną z 50 ekspertów reprezentujących szerokie spektrum przywódców politycznych i religijnych, jednak bez żadnego przedstawiciela Stowarzyszenia Braci Muzułmanów;
- B. mając na uwadze, że w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r. odbyło się referendum w sprawie konstytucji, w którym frekwencja wyniosła 38,6%, a 98,1% poparło konstytucję; mając na uwadze, że okres poprzedzający referendum zakłóciły akty przemocy i nękania oraz zatrzymania działaczy prowadzących kampanię przeciw konstytucji, wskutek czego debata publiczna przed referendum miała jednostronny charakter; mając na uwadze, że według oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton „UE nie jest w stanie dokonać dokładnej oceny przebiegu referendum ani sprawdzić rzekomych nieprawidłowości, jednak nie wydaje się, aby miały one zasadniczy wpływ na jego wynik”;
- C. mając na uwadze, że nowa konstytucja Egiptu zawiera wiele pozytywnych elementów, jeżeli chodzi o podstawowe wolności i prawa człowieka, ochronę mniejszości, a w szczególności prawa kobiet, zawiera jednak również artykuły, które wyłączają siły zbrojne spod nadzoru cywilnego, a ich budżet spod kontroli parlamentarnej, a także pozwalają na sędzenie cywilów przez sędziów wojskowych; natomiast jeszcze inny artykuł ogranicza swobodę wykonywania praktyk religijnych i tworzenia miejsc kultu przez wyznawców religii abrahamicznych;
- D. mając na uwadze, że wskutek napięć politycznych i głębokiej polaryzacji społeczeństwa w Egipcie wciąż dochodzi do ataków terrorystycznych i brutalnych starć; mając na uwadze, że od lipca 2013 r. w starciach między protestującymi a siłami bezpieczeństwa oraz między zwolennikami i przeciwnikami byłego prezydenta Mursiego zginęło ponad tysiąc osób, a dużo więcej zostało rannych; mając na uwadze, że według doniesień oddziały bezpieczeństwa nadużywały siły wobec protestujących oraz że aresztowano i uwięziono tysiące demonstrantów, a jednocześnie wciąż panuje powszechna bezkarność; mając na uwadze, że w dniu 12 listopada 2013 r. zniesiono w kraju stan wyjątkowy;
- E. mając na uwadze, że w deklaracji konstytucyjnej z 8 lipca 2013 r. określono plan działań politycznych w Egipcie; mając na uwadze, że niezgodnie z planem działań tymczasowy prezydent Egiptu Adli Mansur wezwał do przeprowadzenia w pierwszej kolejności wyborów prezydenckich; mając na uwadze, że program rządu tymczasowego potwierdził jego zobowiązanie do działań na rzecz budowy systemu demokratycznego, gwarantującego prawa i wolności wszystkim Egipcjan, a także do realizacji planu działań przy pełnym zaangażowaniu wszystkich podmiotów politycznych oraz do organizacji referendum w sprawie nowej konstytucji, a następnie wolnych i uczciwych wyborów parlamentarnych i prezydenckich w odpowiednim czasie zgodnie ze wszystkimi przepisami ustawowymi;

RC\1018243PL.doc

PE527.345v01-00 }
 PE527.346v01-00 }
 PE527.347v01-00 }
 PE527.348v01-00 }
 PE527.353v01-00 }
 PE527.354v01-00 } RC1

- F. mając na uwadze, że w Egipcie wciąż powszechnie narusza się podstawowe wolności i prawa człowieka; mając na uwadze, że w okresie poprzedzającym referendum jeszcze bardziej nasiliły się akty przemocy, podburzania i nękania przeciwników politycznych, dziennikarzy i działaczy społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że w ostatnich tygodniach wielu działaczy politycznych i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, w tym Alaa Abdel Fattah, Mohamed Abdel z egipskiego Centrum Praw Gospodarczych i Społecznych oraz liderzy Ruchu 6 Kwietnia Ahmed Maher i Ahmed Douma, jak również wielu członków różnych partii politycznych, zostało aresztowanych i skazanych; mając na uwadze, że w dniu 12 stycznia 2014 r. egipska Narodowa Rada Praw Człowieka – po wizycie u wyżej wymienionych uwięzionych aktywistów w więzieniu Tora – wydała raport, w którym skrytykowała warunki ich przetrzymywania i wezwała do zaprzestania ich niewłaściwego traktowania; mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami Komitetu Ochrony Dziennikarzy od lipca 2013 r. co najmniej pięciu dziennikarzy zostało zabitych, 45 padło ofiarą napaści, dokonano nalotu na 11 lokali środków przekazu, a co najmniej 44 dziennikarzy jest przetrzymywanych bez postawienia im zarzutów w ramach długotrwałych postępowań przedprocesowych; mając na uwadze, że w dniu 29 stycznia 2013 r. 20 dziennikarzom telewizji Al-Dżazira, z których ośmiu przebywa obecnie w więzieniu, a trzech to Europejczycy, postawiono zarzuty przynależności do „organizacji terrorystycznej” lub „rozpowszechniania fałszywych wiadomości”;
- G. mając na uwadze, że Stowarzyszenie Braci Muzułmanów wielokrotnie odmawiało udziału w procesie politycznym zapowiedzianym przez rząd tymczasowy i wezwało do bojkotu referendum, a kilku jego liderów wciąż nawołuje do przemocy wobec władz państwowych i sił bezpieczeństwa; mając na uwadze, że egipskie władze tymczasowe zdelegalizowały Stowarzyszenie Braci Muzułmanów, uwięziły jego przywódców, zajęły jego majątek, zamknęły jego media i uznały członkostwo w nim za przestępstwo, jednak związana z tym stowarzyszeniem Partia Wolności i Sprawiedliwości wciąż istnieje; mając na uwadze, że były prezydent Mursi od 3 lipca 2013 r. przebywa w areszcie i zarzuca mu się wielorakie czyny karne;
- H. mając na uwadze, że podstawowe wolności i prawa człowieka, jak również sprawiedliwość społeczna i wyższy standard życia obywateli stanowią kluczowe elementy przemian w kierunku otwartego, wolnego, demokratycznego i dostatniego społeczeństwa egipskiego; mając na uwadze, że niezależne związki zawodowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego mają do odegrania niezmiernie istotną rolę w tym procesie, a wolne media stanowią kluczowy element społeczeństwa w każdej demokracji; mając na uwadze, że kobiety egipskie wciąż znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w obecnym okresie przemian politycznych i społecznych w kraju;
- I. mając na uwadze, że od czasu odsunięcia prezydenta Mursiego od władzy latem ubiegłego roku nasiliły się napięcia między dżihadystami i koptyjskimi chrześcijanami, w wyniku czego zniszczeniu uległo wiele kościołów koptyjskich; mając na uwadze, że w 2013 r. w Egipcie odnotowano najwyższą na świecie liczbę incydentów związanych z chrześcijanami, przy czym o co najmniej 167 przypadkach donosiły media; mając na uwadze, że w blisko 500 przypadkach usiłowano zamknąć lub zniszczyć kościoły w kraju, a w przynajmniej 83 przypadkach dokonano zabójstw chrześcijan na tle religijnym;

- J. mając na uwadze, że stan bezpieczeństwa na Synaju uległ dalszemu pogorszeniu, a liczba aktów terroryzmu i brutalnych ataków na siły bezpieczeństwa wzrosła; mając na uwadze, że według oficjalnych danych od dnia 30 czerwca 2013 r. w wyniku brutalnych ataków zginęło co najmniej 95 funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa;
- K. mając na uwadze, że tysiące ludzi, głównie uchodźców z Erytrei i Somalii, w tym wiele kobiet i dzieci, traci życie, znika, jest porywanych i przetrzymywanych jako zakładnicy dla okupu, jest torturowanych, wykorzystywanych seksualnie lub zabijanych w celu pozyskania narządów na handel przez handlarzy ludźmi w tym regionie;
- L. mając na uwadze, że ustawa 107 z 24 listopada 2013 r. dotycząca prawa do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji spotkała się z szeroką i zdecydowaną krytyką w Egipcie i poza nim; mając na uwadze, że w swoim oświadczeniu z dnia 23 grudnia 2013 r. wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawiciel Catherine Ashton stwierdziła, że ustawa ta jest powszechnie postrzegana jako akt, który w sposób nadmierny ogranicza wolność słowa i zgromadzeń; mając na uwadze, że w ostatnich tygodniach ustawa ta stanowiła podstawę do stłumienia pokojowych protestów oraz aresztowania i przetrzymywania wielu demonstrantów;
- M. mając na uwadze, że gospodarka Egiptu przeżywa ogromne trudności; mając na uwadze, że od 2011 r. wzrosła stopa bezrobocia, a wskaźniki ubóstwa pogorszyły się; mając na uwadze, że dobrobyt gospodarczy kraju wymaga stabilizacji politycznej, solidnej polityki gospodarczej, walki z korupcją oraz wsparcia międzynarodowego; mając na uwadze, że wydarzenia natury politycznej, gospodarczej i społecznej w Egipcie mają znaczące konsekwencje w całym regionie i poza nim;
- N. mając na uwadze, że zgodnie ze zmienioną europejską polityką sąsiedztwa, a zwłaszcza z podejściem „więcej za więcej”, poziom i zakres zaangażowania UE w Egipcie jest oparty na systemie zachęt i w związku z tym uzależniony jest od postępów kraju w wypełnianiu podjętych zobowiązań, w tym dotyczących demokracji, praworządności, praw człowieka i równouprawnienia płci;
- ponownie wyraża swoją głęboką solidarność z narodem egipskim i nadal wspiera jego uzasadnione dążenia do demokracji i działania mające na celu zapewnienie pokojowych demokratycznych przemian w kierunku politycznych, gospodarczych i społecznych reform;
 - zdecydowanie potępia wszelkie akty przemocy, terroryzmu, podżegania, nękania oraz mowę nienawiści i cenzurę; wzywa wszystkie podmioty polityczne i siły bezpieczeństwa do wykazania najwyższej powściągliwości i unikania prowokacji, aby w najlepszym interesie kraju nie dopuścić do dalszej przemocy; składa szczere wyrazy współczucia rodzinom ofiar;
 - wzywa egipskie władze tymczasowe i siły bezpieczeństwa do zapewnienia wszystkim obywatelom bezpieczeństwa bez względu na ich poglądy polityczne, przynależność partyjną czy wyznanie, do zachowania praworządności i przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności, do ochrony wolności zrzeszania się, pokojowych zgromadzeń, wypowiedzi i prasy, do zobowiązania się do dialogu i niestosowania przemocy oraz do przestrzegania i wypełniania międzynarodowych zobowiązań kraju;

RC\1018243PL.doc

PE527.345v01-00 }
PE527.346v01-00 }
PE527.347v01-00 }
PE527.348v01-00 }
PE527.353v01-00 }
PE527.354v01-00 } RC1

4. zwraca uwagę na nową konstytucję Egiptu, zatwierdzoną w referendum przeprowadzonym w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r., która powinna stanowić istotny krok naprzód na trudnej drodze przemian tego kraju w stronę demokracji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w nowej konstytucji Egiptu jest mowa o cywilnych rządach, wolności przekonań i równości wszystkich obywateli, w tym o poprawie praw kobiet, zapewnieniu praw dzieci, zakazie wszystkich rodzajów i przejawów tortur, zakazie i karaniu wszystkich form niewolnictwa oraz że zawarto w niej zobowiązanie do przestrzegania międzynarodowych traktatów dotyczących praw człowieka podpisanych przez Egipt; wzywa do pełnego i skutecznego wdrożenia postanowień nowej konstytucji dotyczących podstawowych wolności, w tym wolności zgromadzeń, zrzeszania się i wypowiedzi, oraz praw człowieka, a także do zadbania o to, by wszystkie istniejące i przyszłe przepisy prawne w tych obszarach były z nią zgodne;
5. wyraża jednak zaniepokojenie niektórymi artykułami nowej konstytucji, szczególnie tymi, które dotyczą statusu sił zbrojnych, na przykład: artykułem 202, stanowiącym, że minister obrony, który jest również naczelnym dowódcą, będzie powoływany spośród oficerów sił zbrojnych; artykułem 203 dotyczącym budżetu sił zbrojnych; artykułem 204, pozwalającym na sądenie cywilów przez sędziów wojskowych w przypadku przestępstw polegających na bezpośrednim ataku na obiekty wojskowe, strefy wojskowe, sprzęt wojskowy, tajemnice i dokumenty wojskowe, publiczne fundusze sił zbrojnych, fabryki wojskowe i personel wojskowy, jak również w przypadku przestępstw związanych ze służbą wojskową; oraz artykułem 234 stanowiącym, że minister obrony powoływany jest za zgodą Naczelnej Rady Sił Zbrojnych, który to przepis będzie obowiązywał przez dwie pełne kadencje prezydenckie, nie określając, w jaki sposób i przez kogo minister może zostać usunięty z urzędu;
6. podkreśla, że referendum konstytucyjne stwarzało możliwość budowy konsensusu narodowego, pojednania oraz instytucjonalnej i politycznej stabilizacji kraju; zwraca uwagę na przytłaczające poparcie dla nowej konstytucji, na stosunkową niską frekwencję oraz doniesienia o rzekomych nieprawidłowościach w czasie głosowania; głęboko ubolewa z powodu gwałtownych starć przed, w trakcie i po referendum, w których byli zabici i ranni,
7. potępia wszelkie akty przemocy i zastraszania oraz wzywa wszystkie podmioty i siły bezpieczeństwa do wykazania powściągliwości, aby w najlepszym interesie kraju nie dopuścić do dalszych ofiar śmiertelnych lub rannych; wzywa egipski rząd tymczasowy do dopilnowania, by wszelkie takie przypadki były niezwłocznie zbadane w sposób niezależny, gruntowny i bezstronny, a winni zostali pociągnięci do odpowiedzialności; przypomina rządowi tymczasowemu, że odpowiada on za bezpieczeństwo wszystkich obywateli egipskich bez względu na ich poglądy polityczne czy przynależność religijną, a także za pociągnięcie do odpowiedzialności w sposób bezstronny osób winnych przemocy, podżegania do przemocy i naruszenia praw człowieka;
8. ponownie podkreśla, że pojednanie i pluralistyczny proces polityczny kierowany przez cywilów, z udziałem wszystkich demokratycznych podmiotów politycznych, stanowią kluczowe elementy przemian demokratycznych w Egipcie oraz że przeprowadzenie wolnych i uczciwych wyborów parlamentarnych i prezydenckich w ramach czasowych określonych przez nową konstytucję, prowadzących do odpowiedniej reprezentacji różnych poglądów

politycznych, kobiet i społeczności mniejszościowych, stanowi kolejny istotny krok w tym procesie; zachęca wszystkie podmioty polityczne i społeczne, w tym zwolenników byłego prezydenta Mursiego, do powstrzymania się od wszelkich aktów przemocy, podżegania do przemocy lub prowokacji i do wsparcia wysiłków na rzecz pojednania; wzywa do uwolnienia wszystkich więźniów politycznych przetrzymywanych za korzystanie w pokojowy sposób z prawa do wolności zgromadzeń, zrzeszania się i wypowiedzi; podkreśla znaczenie wolnych i uczciwych procesów w przypadku wszystkich przetrzymywanych osób; proponuje zreformowanie prawa o władzy sądowej, aby zapewnić rzeczywisty podział władzy;

9. wzywa do natychmiastowego położenia kresu wszelkim aktom przemocy, nękania lub zastraszania – ze strony władz państwowych, sił bezpieczeństwa lub innych grup – wobec przeciwników politycznych, pokojowych demonstrantów, przedstawicieli związków zawodowych, dziennikarzy, działaczek na rzecz praw kobiet i innych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w Egipcie; apeluje o przeprowadzenie gruntownych i bezstronnych dochodzeń w takich przypadkach oraz o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności; ponownie wzywa rząd tymczasowy do zagwarantowania, by krajowe i międzynarodowe organizacje społeczeństwa obywatelskiego, niezależne związki zawodowe i dziennikarze mogli w sposób nieskrępowany prowadzić działalność w kraju, bez ingerencji ze strony rządu;
10. wyraża zaniepokojenie ustawą 107 z 2013 r. regulującą prawo do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych protestów i wzywa egipskie władze tymczasowe do zmiany lub uchylecia tej ustawy, aby zagwarantować prawo do wolności zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń zgodnie z Międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych oraz przestrzeganie standardów i zobowiązań międzynarodowych;
11. potępia niedawne ataki terrorystyczne na siły bezpieczeństwa w Egipcie; jest głęboko zaniepokojony dalszym pogorszeniem stanu bezpieczeństwa na Synaju i wzywa egipski rząd tymczasowy i siły bezpieczeństwa do intensyfikacji wysiłków na rzecz przywrócenia bezpieczeństwa na tym obszarze, szczególnie poprzez walkę z handlarzami ludźmi; przypomina w tym kontekście o artykule 89 nowej konstytucji, który stanowi, że wszelkie formy niewolnictwa, ucisku, przymusowej eksploatacji ludzi, handlu w celach seksualnych oraz inne formy handlu ludźmi są zakazane i podlegają sankcjom karnym na mocy prawa Egiptu;
12. stanowczo potępia przemoc wymierzoną we wspólnotę koptyjską oraz zniszczenie dużej liczby kościołów, domów kultury i przedsiębiorstw w całym kraju; wyraża zaniepokojenie faktem, że pomimo licznych ostrzeżeń władze nie podjęły wystarczających środków bezpieczeństwa, by chronić wspólnotę koptyjską;
13. wzywa egipskie władze tymczasowe do opracowania, przyjęcia i wdrożenia przepisów mających na celu zwalczanie wszelkich form przemocy uwarunkowanej płcią, w tym gwałtów małżeńskich i przemocy seksualnej wobec kobiet uczestniczących w protestach i demonstracjach; wzywa ponadto egipskie władze tymczasowe do zapewnienia skutecznych i dostępnych kanałów zgłaszania aktów przemocy oraz środków ochrony uwzględniających potrzeby ofiar i zasadę poufności; wzywa do położenia kresu bezkarności i do zadbania

o odpowiednie sankcje karne wobec sprawców przestępstw;

14. z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną ze strony egipskiego rządu tymczasowego – w następstwie zalecenia egipskiej Narodowej Rady Praw Człowieka – chęć otwarcia regionalnego biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka w Kairze i wzywa egipski rząd tymczasowy do poczynienia niezbędnych kroków, aby przyspieszyć otwarcie tego biura;
15. z zadowoleniem przyjmuje i wspiera starania wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton oraz specjalnego przedstawiciela Bernardina Leóna mające na celu mediację między stronami, aby znaleźć drogę wyjścia z obecnego kryzysu politycznego; ponownie wzywa Radę, wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Komisję, aby w stosunkach dwustronnych z Egiptem i w ramach finansowego wsparcia udzielanego temu krajowi uwzględniały zarówno zasadę warunkowości („więcej za więcej”), jak i poważne wyzwania gospodarcze, przed jakimi stoi Egipt; ponawia apel o wprowadzenie jednoznacznych i wspólnie uzgodnionych wskaźników w tym zakresie; ponownie zapewnia o swoim zobowiązaniu do udzielenia narodowi egipskiemu pomocy w procesie prowadzącym do reform demokratycznych i gospodarczych;
16. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel Catherine Ashton do upublicznienia raportu specjalistycznej misji obserwacji wyborów UE, która obserwowała referendum konstytucyjne w Egipcie w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r.;
17. wzywa rząd Egiptu do złożenia wniosku o wysłanie unijnej misji obserwacji wyborów w celu monitorowania nadchodzących wyborów prezydenckich;
18. ponownie podkreśla, że ułatwienie odzyskania majątku skradzionego przez byłych dyktatorów i ich reżimy jest moralnym obowiązkiem UE, a ze względu na wartość symboliczną – kwestią wysoce polityczną w stosunkach Unii z jej południowymi sąsiadami;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi tymczasowemu Arabskiej Republiki Egiptu.